

Ministerie van Economische Zaken

Internet consultatie AMvB STROOM

Per email

Lange Houtstraat 2
2511 CW Den Haag

T. 070 311 43 50

F. 070 311 43 51

www.energie-nederland.nlinfo@energie-nederland.nl

KvK Den Haag 50816179

Ons kenmerk ENL-2015-00245
Behandeld door Nynke Geerts-Zandveld
Telefoon 06-28519801
E-mail ngeerts@energie-nederland.nl
Datum 23 maart 2015

Onderwerp Reactie internetconsultatie AMvB STROOM

Geachte heer/mevrouw,

Op 23 februari 2015 is het Besluit Elektriciteit en Gas gepubliceerd. In dit conceptbesluit wordt een aantal onderdelen uitgewerkt op basis van het Wetsvoorstel Elektriciteits- en Gaswet in het kader van de wetgevingsagenda STROOM.

Door middel van deze brief maken wij graag gebruik van de door u geboden gelegenheid.

Gezien het korte tijdsbestek, waarin een consultatiereactie wordt gevraagd, in samenhang met de omvang van het voorstel en de vakantieperiode, behoudt Energie-Nederland zich het recht voor om ook na de consultatie inhoudelijk te reageren.

Met het vorenstaande gaan wij ervan uit u naar behoren geïnformeerd te hebben. Mocht u echter nog een nadere toelichting wensen, dan zijn wij daartoe uiteraard bereid.

Met vriendelijke groet,

A. Sypkens Smit
Directeur a.i.

Reactie Energie-Nederland
Consultatie Besluit Elektriciteit en Gas
23 februari 20125

1. INLEIDING

Op 23 februari 2015 is het Besluit Elektriciteit en Gas gepubliceerd. In dit conceptbesluit, verder te noemen het consultatiebesluit, wordt een aantal onderdelen uitgewerkt op basis van het Wetsvoorstel Elektriciteits- en Gaswet in het kader van de wetgevingsagenda STROOM, verder te noemen het Wetsvoorstel.

Energie-Nederland constateert, dat er in de energiemarkt fundamentele veranderingen gaande zijn. De transitie naar een steeds duurzamere energievoorziening wordt voelbaar in de hele energieketen, van productie, netwerken tot de consument. Energie-Nederland is ondertekenaar van het Energieakkoord. De marktpartijen in de energiemarkt zijn gecommitted aan de uitvoering van dit akkoord en hebben als ambitie om in 2050 een CO₂-neutrale energievoorziening gerealiseerd te hebben. Het is goed als daar bij de vormgeving van de nieuwe energiewetgeving aandacht aan wordt gegeven.

Energie-Nederland erkent dat de transitie een goed samenspel van systeembeheerders, marktpartijen en overheid vergt. Wij nemen dan ook actief deel aan de Overlegtafel Energievoorziening, die recent is gestart. Bij deze Overlegtafel zullen scenario's voor de toekomst worden opgesteld en oplossingen voor diverse issues zullen onderzocht worden. Vanuit dit gezamenlijk werk zullen wij ook graag bijdragen aan de uitwerking van heldere spelregels voor de transitie. Energie-Nederland draagt zo graag bij aan de verdere invulling van een robuust kader ten behoeve van de transitie naar een duurzame energievoorziening.

Een deel van het concept besluit betreft beleidsneutrale omzetting van bepalingen uit de regelgeving die onder de Elektriciteitswet 1998 en de Gaswet tot stand is gebracht. Hierbij is zo veel mogelijk de indeling gevolgd, die ook in het Wetsvoorstel is aangehouden. Dit betreft in het conceptwetsvoorstel de hoofdstukken 2, 3 en 7 t/m 10.

Energie-Nederland waardeert de gelegenheid om te reageren op het consultatiebesluit en de bijbehorende Nota van Toelichting. De focus van deze consultatiereactie ligt gezien het vorenstaande vooral op de hoofdstukken, die het Ministerie van Economische Zaken (verder te noemen EZ) inhoudelijk heeft willen wijzigen

De wet biedt op veel punten een grondslag voor lagere regelgeving. Daarin worden dan ook (mogelijk fundamentele) beleidskeuzes neergelegd. Naar de mening van Energie-Nederland past het om voor dergelijke lagere regelgeving een voorhangprocedure voor te schrijven.

2. ALGEMEEN

Energie-Nederland constateert, dat de begrippen “leverancier” en “vergunninghouder” door elkaar worden gebruikt. Energie-Nederland vraagt zich af of hier een specifieke reden voor is of dat hiermee telkens dezelfde partij wordt bedoeld. In het laatste geval geeft Energie-Nederland ten behoeve van de duidelijkheid de voorkeur aan hantering van telkens hetzelfde begrip.

Versillende begrippen zoals “consument”, “aangeslotene”, “aangeslotene met een kleine aansluiting”, “kleinverbruikers” en “afnemers” worden nog door elkaar gebruikt in het consultatiebesluit en de Nota van Toelichting wat de leesbaarheid niet altijd ten goede komt. Ook is het de vraag of de juiste terminologie altijd wordt gebruikt en of dit altijd consistent wordt gebruikt.

Overigens merkt Energie-Nederland op, dat het lastig is na te gaan of alle thans geldende (lagere) regelgeving in het consultatiebesluit is opgenomen, of (lagere) regels ontbreken. Energie-Nederland verzoekt EZ aan het consultatiebesluit een tabel toe te voegen waarin dit zichtbaar wordt gemaakt.

3. ARTIKELSGEWIJS

3.1. Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

3.1.1. Artikel 1 Begripsbepalingen

Aansluiting

Het ontbreekt in het consultatiebesluit aan nadere regels bij het begrip “aansluiting”. Dit kan ongewenste fiscale gevolgen hebben bijvoorbeeld voor de Energiebelasting. De Wetgevingsagenda STROOM, waarvan zowel het Wetsvoorstel als het consultatiebesluit onderdeel van zijn, en de fiscale regelgeving dienen op elkaar aan te sluiten. Dat is nu niet het geval.

Projectnet

Sub d staat bepaald, dat een projectnet overwegend *consumenten* van elektriciteit voorziet. Het begrip “consumenten” is echter niet gedefinieerd. Energie Nederland stelt voor het begrip “consumenten” te vervangen door “huishoudelijke afnemers”.

Experiment

Het begrip “experiment” staat nu gedefinieerd als ‘een samenstel van handelingen waarin bij wijze van experiment wordt afgeweken van het bepaalde bij of krachtens de wet’. Deze definitie is te ruim; alles wat afwijkt van wet- en regelgeving kan nu als experiment worden beschouwd. Energie-Nederland stelt voor hier te verwijzen naar de bepalingen over experimenten in het Wetsvoorstel, om duidelijk te maken dat het de daar bedoelde experimenten betreft.

3.2. Hoofdstuk 2 Elektriciteits- en gasproductie

3.2.1. Artikel 2.1-2.4 RCR

Een deel van deze bepalingen, de leden 2 en 3 van alle artikelen, zien op transmissiesystemen en niet op productie. Daarom lijkt de plaats van deze twee leden in hoofdstuk 2, dat betrekking heeft op elektriciteits- en gasproductie, niet geheel juist.

Energie-Nederland merkt verder op, dat de artikelen in dit hoofdstuk uitsluitend betrekking hebben op *aanleg of uitbreiding* van productie-installaties, transmissiesystemen en interconnectoren. Energie-Nederland vraagt zich af of er niet ook een regeling moet komen over *verwijdering of verkleining* van dergelijke installaties, systemen etc.. Dergelijke regelgeving lijkt in de toekomst relevant (sluiting/sanering kolencentrales, wellicht sanering van delen van het gastransportnet etc.).

3.3. Hoofdstuk 3 Gasopslag en LNG

3.3.1. Artikel 3.1 Regels over aanwijzing beheerder gasopslaginstallaties en LNG-installaties

Op grond van artikel 3.2 lid 4 Wetsvoorstel kunnen bij AMvB over een viertal punten regels worden gesteld. Artikel 3.1 bevat uitsluitend een aantal (summiere) bepalingen over de procedure en de eventuele wijziging of intrekking.

Verder bevat dit artikel nog een aantal verschrijvingen:

- lid 1 regel 1: “van en” moet zijn “van een”
- lid 2 regel 1: “van en” moet zijn “van een”
- lid 3 regel 1: “kan aanwijzing” moet zijn “kan een aanwijzing” en “na aanleiding van” moet zijn “naar aanleiding van”

3.3.2. Artikel 3.2 Onafhankelijkheid beheerder gasopslaginstallatie

Door de algemene bewoordingen, “beheerder van een gasopslaginstallatie”, is de werking van dit artikel naar de mening van Energie-Nederland ten onrechte niet beperkt tot zogenoemde ‘systeemrelevante’ opslagen als bedoeld in artikel 3.7 van het Wetsvoorstel. Dientengevolge bevat dit artikel een nationale kop ten opzichte van artikel 15 lid 2 sub a-d RL 2009/73. Ook het huidige Besluit uitvoering onafhankelijkheidseisen energierichtlijnen beperkt de geldigheid van de bepalingen voor gasopslagen via artikel 9b eerste lid onder b tot die gasopslagen waar artikel 18g eerste lid van toepassing is, te weten de systeemrelevante gasopslagen. Echter in artikel 3.2 van het consultatiebesluit worden alle gasopslaginstallaties bedoeld. Energie-Nederland stelt voor dit te herstellen door in het artikel na “Een beheerder van een gasopslaginstallatie” in te voegen: als bedoeld in artikel 3.7 van de wet.

Verder bevat dit artikel nog een aantal verschrijvingen:

- sub c laatste woord: “opslaginstallatie” moet zijn “gasopslaginstallatie”
- sub d regel 1: “nalevingprogramma” moet zijn “nalevingprogramma”

3.3.3. Artikel 3.3 Onderhandelde toegang gasopslaginstallatie

Door de algemene bewoordingen, “beheerder van een gasopslaginstallatie”, is de werking van dit artikel naar de mening van Energie-Nederland ten onrechte niet beperkt tot zogenoemde ‘systeemrelevante’ opslagen als bedoeld in artikel 3.7 van het wetsvoorstel STROOM. Dientengevolge bevat dit artikel een nationale kop ten opzichte van artikel 15 lid 2 sub a-d RL 2009/73. Hier geldt hetzelfde als hiervoor sub 3.3.2 is aangegeven. Ook hier stelt Energie-Nederland voor in het artikel na “een beheerder van een gasopslaginstallatie” in te voegen: als bedoeld in artikel 3.7 van de wet.

Dit artikel is een uitwerking van artikel 3.7 lid 5 sub b Wetsvoorstel, waarin is bepaald, dat bij AMvB regels gesteld kunnen worden over het vaststellen van de indicatie van de tarieven en voorwaarden. Een uitwerking van sub a ontbreekt. Evenmin is een delegatiegrondslag opgenomen om dit in een MR te kunnen regelen. Energie-Nederland vraagt zich af waarom hieraan geen gevolg is gegeven.

3.4. Hoofdstuk 4 Inrichting systeembeheerder

3.4.1. Artikel 4.2 Certificering systeembeheerder

Energie-Nederland gaat ervan uit, dat deze certificering voor alle systeembeheerders geldt en niet alleen voor de transmissiesysteembeheerders.

3.4.2. Artikel 4.5 Vaststellen tegenprestatie bij overdracht eigendom systeem

Lid 1 bevat een verschrijving in het laatste woord: “verordening 715.2009” moet zijn “verordening 715/2009”.

3.4.3. Artikel 4.8 Onafhankelijkheid

Indien een transmissiesysteembeheerder deelneemt aan een gemeenschappelijke onderneming, waaraan ook één of meer buitenlandse instellingen deelnemen dan kan de eigendom van het transmissiesysteem ook bij de gemeenschappelijke holding liggen. Dit is een afwijking van de wettelijke bepaling, dat de systeembeheerder eigenaar moet zijn van zijn systeem. Onduidelijk is welke omstandigheden het onderscheid tussen de transmissie- en distributiesysteembeheerders rechtvaardigen.

3.4.4. Artikel 4.9 Gemeenschappelijke onderneming

Op grond van artikel 4.9 lid 2 Wetsvoorstel *kunnen* regels gesteld worden over de inhoud van en de procedure om te komen tot het nalevingsprogramma. Dit artikel in het consultatiebesluit is daar een heel povere uitwerking van. Energie-Nederland pleit voor een nadere uitwerking.

Overigens vraagt Energie-Nederland zich af of de goedkeuring, zoals genoemd in lid 2, moet plaats vinden door het Agentschap of door ACM.

3.4.5. Artikel 4.10 Eerlijke concurrentie

In dit artikel worden voorbeelden genoemd van situaties waarin geen sprake is van eerlijke concurrentie. De hier genoemde gevallen worden aangemerkt als voordelen die verder gaan dan in het normale handelsverkeer gebruikelijk is. Naar de mening van Energie-Nederland zou aan in de

aanhef van dit artikel nog “in ieder geval” toegevoegd moeten worden ten einde duidelijk te maken dat de opsomming van deze voorbeelden niet-limitatief is. Dat is in overeenstemming met de Nota van Toelichting en het huidige artikel 18 Elektriciteitswet/artikel 10d Gaswet.

Sub b) geeft aan dat er geen sprake is van eerlijke concurrentie als: het afnemen van goederen of diensten van een infrastructuurbedrijf tegen een bedrag gaat dat hoger is dan een op marktconforme grondslag bepaald bedrag. Energie-Nederland vraagt zich af hoe EZ dan wel ACM dit in de praktijk gaan controleren?

Tevens merkt Energie-Nederland op, dat niet alleen een hoger dan marktconform bedrag oneerlijke concurrentie met de markt kan opleveren, maar eveneens het kruis subsidiëren door het hanteren van een lager dan marktconform bedrag.

Een wijziging ten opzichte van de huidige regeling is de toevoeging van d): het gezamenlijk offeren, communiceren of factureren door een systeembeheerder en infrastructuurbedrijf wordt aangemerkt als een bevoordeling, die verder gaat dan in het normale handelsverkeer gebruikelijk is.

Deze toevoeging is naar de mening van Energie-Nederland positief maar het is de vraag of het voldoende is om eerlijke concurrentie te waarborgen.

Energie-Nederland stelt een aanvulling voor op dit artikel, waarmee het volgende wordt beoogd:

- Een koppeling met meer financiële transparantie op grond van artikel 4.24 wet. Meer organisatorische en financiële transparantie is nodig om vooraf duidelijkheid te hebben dat commerciële (niet gereguleerde) activiteiten niet bevoordeeld worden binnen de infrastructuurgroep en er geen kruissubsidiering plaatsvindt.
- Voorkomen van bevoordeling door financiële zekerheden.

VOORSTEL voor de uitwerking van artikel 4.13 (eerlijke concurrentie) en 5.25 (Financieel beheer) in een AMvB. (Zie aldaar)

Voorstel (ter vervanging van) artikel 4.10 consultatiebesluit

(Algemene bepaling)

Lid 1

Een systeembeheerder zal een groepsmaatschappij niet bevoordelen boven andere partijen met wie de groepsmaatschappij of derde partij in concurrentie staat.

(Beperking van activiteiten)

Lid 2

Ter uitwerking van artikel 4.13 lid 2 Elektriciteits- en Gaswet worden als bevoordelen van een groepsmaatschappij of het toekennen van voordelen die verder gaan dan in normaal handelsverkeer gebruikelijk is, in ieder geval aangemerkt:

- a) Het verstrekken van gegevens aan een groepsmaatschappij over afnemers, waaronder begrepen informatie over afnemers die een verzoek hebben gedaan om aansluiting op het net of het transport van elektriciteit of gas.
- b) Het leveren van goederen of diensten aan een groepsmaatschappij tegen niet-marktconforme vergoeding en/of voorwaarden.
- c) Het verstrekken van zekerheden ten behoeve van de financiering van activiteiten.
- d) Het verstrekken van leningen of financieringen aan een groepsmaatschappij zonder dat daarbij marktconforme voorwaarden, waaronder een marktconforme vergoeding, worden toegepast.
- e) Het zich aansprakelijk stellen voor schulden van de groepsmaatschappij.
- f) Het toestaan van het gebruik door een groepsmaatschappij van de naam en het beeldmerk van de systeembeheerder, om iedere mogelijke verwarring bij het publiek te voorkomen over de herkomst van goederen of diensten.
- g) Het gezamenlijk offeren, communiceren of factureren door een systeembeheerder en het infrastructuurbedrijf.

3.5. Hoofdstuk 5 Taken en verplichtingen beheerders van systemen

3.5.1. Artikel 5.1 Aanwijzing gebieden uitzondering systeem

Op grond van artikel 5.3 lid 1 Wetsvoorstel kunnen regels gesteld worden over de aanwijzing van gebieden waar a) geen systemen worden aangelegd en b) geen distributiesysteem voor gas wordt aangelegd of waar in de plaats van een distributiesysteem voor gas een warmtenet wordt aangelegd. Naar de mening van Energie-Nederland is deze uitwerking te summier.

Het lijkt erop, dat lid 1 bepaalt, dat alle uitgezonderde gebieden aangewezen dienen te worden. Energie-Nederland vraagt zich af of deze interpretatie juist is.

Verder constateert Energie-Nederland dat de wet niet bepaalt wie de aanwijzing voor zijn rekening dient te nemen. Daarin zou het Besluit moeten voorzien. Energie-Nederland heeft in het consultatiebesluit geen bepalingen kunnen vinden over de procedure om tot aanwijzing van een gebied te komen. Aangezien een (sub)delegatiegrondslag ontbreekt, kunnen hierover geen nadere regels worden gesteld in bijvoorbeeld een MR. Energie-Nederland verzoekt dan ook om opname in het Besluit van een procedure tot aanwijzing.

Blijkens de wettekst geldt in aangewezen gebieden geen absoluut verbod om systemen aan te leggen. Het tweede lid van artikel 5.3 Wetsvoorstel maakt immers duidelijk dat in die gebieden de aansluit- en transportverplichtingen niet gelden. Inhoudelijk brengt het wetsartikel mee dat een systeembeheerder niet verplicht is een systeem aan te leggen, maar dat de aanleg ook niet verboden is. Door de redactie van artikel 5.1 van het consultatiebesluit lijkt het ten onrechte alsof wel degelijk sprake is van een absoluut verbod. Energie-Nederland verzoekt dan ook om aanpassing van dit artikel.

Artikel 5.1 van het consultatiebesluit beoogt criteria te stellen ten behoeve van de aanwijzing. Naar de mening van Energie-Nederland is dit artikel echter onduidelijk.

In de eerste plaats wordt in het artikel verwezen naar het begrip “warmtenet”. Mede gelet op de uitspraak van het CBb van 22 april 2014 (ECLI:NL:CBB:2014:134) is een enkele verwijzing naar dit begrip onvoldoende en is het van belang dat de gebieden waarin zich een warmtenet bevindt, duidelijk kunnen worden afgebakend. Het Besluit zou daarvoor nadere aanknopingspunten moeten bieden. Ook zou het Besluit ten minste dezelfde mogelijkheden moeten bieden als de huidige Gaswet, namelijk dat ook in gebieden waar zich in de toekomst een warmtenet gaat bevinden, het aanleggen van een gasnet (gasaansluitingen) niet verplicht is.

Het artikel bevat ten slotte ten onrechte geen uitwerking van artikel 5.3 lid 3 Wetsvoorstel. Dit artikel biedt de grondslag voor een nadere invulling van de belangen, die een rol moeten spelen bij de keuze voor een systeem. Daardoor ontbreken handvatten om een degelijke afweging te kunnen maken. Dit brengt in de praktijk mee, dat de afweging achterwege zal blijven. Evenmin biedt het artikel een uitwerking onder welke voorwaarden een systeem kan worden verwijderd. Het ontbreken hiervan heeft tot gevolg dat inefficiënte (vervangings)beslissingen worden genomen, omdat geen grondslag bestaat voor en geen duidelijkheid wordt gegeven over de omstandigheden waaronder andere afwegingen gemaakt kunnen worden.

Overigens wordt in dit artikel het begrip “gastransportnet” gebruikt. Dit begrip wordt in het kader van STROOM niet meer gebruikt. Het begrip “gastransportnet” zou vervangen moeten worden door het begrip “distributiesysteem voor gas”.

3.5.2. Artikel 5.2 Uitzonderingssituaties

Op grond van dit artikel 5.4 lid 4 Wetsvoorstel kunnen regels gesteld worden over het beheer, het onderhoud en de ontwikkeling van het systeem. In dit artikel is geregeld, dat een transmissiesysteem voor elektriciteit niet zodanig ontworpen en in werking behoeft te zijn dat het transport van elektriciteit verzekerd is indien zich een enkelvoudige storing voordoet in bepaalde onderdelen van het systeem. Deze uitzonderingen worden in dit artikel uitvoerig opgesomd en toegelicht.

Helaas kan Energie-Nederland de uitzonderingen niet op waarde schatten. Of het dus een afspiegeling is van de huidige praktijk kan dan ook niet beoordeeld worden. Wel ontstaat het gevoel dat de verantwoordelijkheid en het risico voor storingen geheel bij de markt worden gelegd. Een paar algemene opmerkingen:

- Er wordt gesproken over transformatoren gevuld met gas. Ten eerste is dit type transformator onbekend en ten tweede begrijpt Energie-Nederland niet waarom dit type een uitzondering moet zijn.
- In lid 1 staat: “Een transmissiesysteem voor elektriciteit hoeft niet zodanig ontworpen en in werking te zijn dat het transport van elektriciteit verzekerd is indien zich een enkelvoudige storing voordoet voor de volgende onderdelen van het systeem of in de volgende situaties:”
- In lid 3 staat: “Een transmissiesysteem voor elektriciteit hoeft, *buiten onderhoudssituaties*, niet zodanig ontworpen en in werking te zijn dat het transport van elektriciteit verzekerd is indien

zich een enkelvoudige storing voordoet voor de volgende onderdelen van het systeem, of in de volgende situaties:”

- Het is onduidelijk wat het verschil is tussen lid 1 en 3 behalve de toevoeging “buiten onderhoudssituatie”.

Verder lijkt dit artikel een aantal verschrijvingen te bevatten:

- lid 1 sub d regel 2: ‘4 dagen’ moet zijn ‘4 dagen **bij**’
- lid 1 sub d sub 2 regel 1: ‘reparatie, vervanging en modificatie’ moet zijn ‘reparatie, vervanging **of** modificatie’
- lid 1 sub e regel 2: hier staat ‘270 uur’. Dit lijkt een raar getal (11,25 dagen). Klopt dit?
- lid 1 sub e regel 6: ‘reparatie vervanging en modificatie’ moet zijn ‘reparatie, vervanging **of** modificatie’
- lid 2 sub c regel 5 en 6 en sub d regel 7 en 8: ‘vier uur’ moet zijn ‘**4** uur’ respectievelijk ‘zes uur’ moet zijn ‘**6** uur’ (in verband met een uniform gebruik van numerieke waarden in dit artikel)
- lid 3 sub a en sub b: In deze twee subonderdelen staat exact hetzelfde, met uitzondering van de tijdsduur: in sub a staat ‘*niet langer dan 10 minuten*’ en sub b staat ‘*niet langer dan 6 uur*’. Slechts één van deze twee subonderdelen kan waar zijn. De sub die niet waar is, kan geheel verwijderd worden.

3.5.3. Artikel 5.3 Investeringsplan – inhoud, zichtperiode

Op grond van dit artikel 5.5 lid 9 Wetsvoorstel kunnen regels gesteld worden over b) de nadere inhoud van het aggregatieniveau van een investeringsplan. Artikel 5.3 van het consultatiebesluit is hier een uitwerking van. Het investeringsplan is grofweg in drieën te verdelen: een terugblik, een vooruitblik voor de lange en korte termijn en een overzicht van de concrete investeringsprojecten op korte termijn. Bij MR kunnen nadere regels gesteld worden over bijvoorbeeld het detailniveau waarop over de geplande investeringen en de onderbouwing daarvan gerapporteerd moet worden.

In de Nota van Toelichting staat bij 3.3 Investeringsplan: “voor de inschatting van toekomstige ontwikkelingen ligt het voor de hand om hiervoor gebruik te maken van de Nationale Energieverkenning (NEV), die jaarlijks door ECN wordt uitgebracht”. Gezien het NEV straks de grondslag voor belangrijke besluiten wordt, is een consultatie van de sector over de uitgangspunten van het NEV cruciaal. Energie-Nederland pleit dan ook uitdrukkelijk voor opname van een bepaling hieromtrent.

Voorts zit lid 3 naar de mening van Energie-Nederland niet logisch in elkaar. Het begint met “Een systeembeheerder ...”. Dit impliceert dat dit lid geldt voor zowel transmissiesysteembeheerders als distributiesysteembeheerders. Vervolgens wordt sub b gesteld dat deze (dus alle) systeembeheerders in het investeringsplan iets opnemen over investeringen van zowel een transmissiesysteembeheerder als van een distributiesysteembeheerder. Energie-Nederland kan zich voorstellen, dat dit lid nader wordt geformuleerd.

Tot slot vraagt Energie-Nederland zich ten aanzien van dit artikel af waarom de systeembeheerder voor de aanleg van het transmissiesysteem op zee in zijn investeringsplan geen beschrijving behoeft op te nemen van 'de ontwikkelingen in de energiemarkt die van invloed zijn op de inrichting van het systeem en een analyse van de ontwikkelingen aan de hand van scenario's' (art. 5.3(2)). Immers, hiermee zou TenneT een onderbouwing van de keuze voor een platformbenadering en kostenefficiënte op basis van de achtereenvolgens te bouwen 700-MW-hubs moeten kunnen geven.

3.5.4. Artikel 5.4 Investeringsplan-procedure

Om een tijdige vastlegging van de netaansluitingsvoorwaarden door TenneT te borgen is een juridisch bindende deadline voor het indienen van het investeringsplan door TenneT wenselijk. Dit kan door een bepaling daartoe in artikel 5.4 op te nemen. Nu wordt de deadline (van één maand na inwerkingtreding van de Wet STROOM in de Nota van Toelichting (p. 14) genoemd, waardoor deze deadline niet juridisch bindend is.

3.5.5. Artikel 5.5 Termijn

Op grond van artikel 5.9 lid 7 Wetsvoorstel worden regels gesteld over de uitvoering van de aansluitaak, waarbij ten minste regels gesteld worden over de termijn waarbinnen een aansluiting gerealiseerd moet zijn. In dit artikel van het consultatiebesluit wordt alleen de termijn geregeld, te weten 18 weken.

Een termijn van 18 weken is alleen voor kleine aansluitingen realistisch. Voor grote aansluitingen beroept de systeembeheerder zich bijna altijd op lid 3 "... indien hem niet in redelijkheid kan worden verweten dat hij de aansluiting niet tijdig heeft gerealiseerd." Voor grote aansluitingen (in het bijzonder wind op land) is de aangeslotene gebaat bij een realistische termijn van bijvoorbeeld 52 weken. Daarnaast zou de systeembeheerder, net als bij het transmissiesysteem op zee (zie paragraaf 5.7), de aangeslotene bij overschrijding van de termijn een schadevergoeding moeten betalen.

Energie-Nederland stelt de volgende aanpassing voor:

Lid 1: De redelijke termijn waarbinnen een systeembeheerder de verzoeker aansluit is voor kleine aansluitingen 18 weken.

Lid 2: De redelijke termijn waarbinnen de systeembeheerder de verzoeker aansluit is 52 weken indien het een grote aansluiting voor elektriciteit betreft:

- a. met een aansluitgrootte tot en met 10 MVA,
- b. die bestemd is voor een productie installatie voor de opwekking van elektriciteit uit hernieuwbare bronnen, of
- c. die bestemd is voor een installatie voor hoogrenderende warmtekrachtkoppeling.

Lid 3: De systeembeheerder komt met de verzoeker een redelijke termijn overeen die afhankelijk is van de omvang en complexiteit van de aansluiting indien het betreft:

- a. een aansluiting voor elektriciteit met een aansluitgrootte groter dan 10 MVA, niet zijnde een aansluiting als bedoeld in het tweede lid onder b,
- b. een grote aansluiting voor gas.

Lid 4: De redelijke termijn als bedoeld in lid 3 wordt vooraf met de verzoeker overeengekomen.

Lid 5: Indien de systeembeheerder de aansluiting niet binnen de redelijke termijn als bedoeld in het eerste tot en met vierde lid, heeft gerealiseerd betaalt hij de verzoeker een schadevergoeding voor uitgestelde inkomsten en gevolgschade op dezelfde wijze als bedoeld in paragraaf 5.7 van dit besluit.

3.5.6. Artikel 5.6-5.14 Congestie management

Algemeen

Huidige situatie

De thans geldende regeling voor congestie management dateert van medio 2010. Dus voor inwerking-treding van de “Wet voorrang voor duurzaam” (TK 31904) uit 2011. Deze regeling hangt onder artikel 18a van de MR Tariefstructuren en voorwaarden elektriciteit en is verder uitgewerkt in de Netcode Elektriciteit en in de Informatiecode Elektriciteit en Gas.

Omdat ten tijde van de opstelling en vaststelling van deze regelgeving de Wet Voorrang voor duurzaam nog niet in werking was, bevat deze regelgeving alleen spelregels voor congestie management en niet voor een bepaalde rangorde in duurzaamheid van de productie-eenheden. Om tegemoet te komen van het toen ook al gewenste principe van voorrang voor duurzaam is in deze regelgeving opgenomen dat niet regelbare productie-eenheden niet mee hoeven te doen aan het spel van congestie management. Zolang er in een congestiegebied voldoende “grijs” aanwezig is, is daarmee de facto voorrang voor duurzaam geregeld. De bestaande regelgeving voorziet niet in de situatie dat er in een congestiegebied geen of onvoldoende “grijs” aanwezig is en er dus een volgorde binnen de categorie “groen” moet worden toegepast.

Gesignaleerde knelpunten in AMvB Congestie management en de daarmee overeenkomende passage in het consultatiebesluit

De AMvB Congestie management, die in 2011 al door het parlement is geaccordeerd maar nog steeds niet in werking is getreden, bevat een drietal knelpunten die er voor zorgen dat een codewijziging die de bestaande regelgeving voor congestie management in lijn brengt met de AMvB per saldo leidt tot verslechtering van de regelgeving:

- a. De AMvB regelt niet alleen een bepaalde volgorde in duurzaamheid, maar regelt ook dat alle duurzame productie-installaties altijd mee moeten doen aan het spel congestie management, ook in de situatie dat er in een congestiegebied voldoende “grijs” aanwezig is om de eventuele congestie weg te regelen.
- b. De AMvB gebruikt evenals het Wetsvoorstel het begrip “congestie management” in twee verschillende betekenissen, namelijk als aanduiding van het totale proces (conform de definitie in de Elektriciteitswet) en als aanduiding van de feitelijke redispatch). Nu binnenkort de Europese CACM-code in werking treedt, komt daar een derde betekenis bij, namelijk ten aanzien van congestie op de interconnectoren.
- c. De AMvB wekt de indruk dat alleen productie-installaties mee kunnen/mogen/moeten doen aan congestie management. Volgens de bestaande regelgeving kunnen ook grote verbruikers mee doen. Voor het wegeregelen van congestie is afregelen van productie immers hetzelfde als opregelen van verbruik.

Wensen ten aanzien van het consultatiebesluit

Het is niet onze bedoeling om de politieke en beleidsmatige uitgangspunten met betrekking tot congestiemanagement en voorrang voor duurzaam ter discussie te stellen. De politieke issues, die spelen ten tijde van de totstandkoming van de Wet voorrang voor duurzaam, spelen thans geen rol van betekenis meer. Ons oogmerk is een regeling die de beoogde doelstellingen op een doelmatige wijze laat functioneren. Dat betekent naar onze mening het volgende voor de wet- en regelgeving:

- In het Westvoorstel moet geregeld worden dat er regels zijn voor congestiemanagement en voor voorrang voor duurzaam. Ook moet in het Wetsvoorstel een delegatiebepaling staan, die regelt dat de kaders voor de uitwerking daarvan in de AMvB opgenomen kunnen worden.
- In de AMvB moet geregeld worden dat als congestiemanagement wordt toegepast daarbij als uitgangspunt wordt gehanteerd, dat in het geval er in een congestiegebied voldoende “grijs” aanwezig is, “groen” niet mee hoeft te doen met congestiemanagement. Dat is de meest ultieme vorm van voorrang voor duurzaam. Pas als er in een congestiegebied onvoldoende “grijs” aanwezig is, moet “groen” mee gaan doen en moet bij de selectie van op- of afregelen rekening gehouden worden met de mate van groenheid. Tenslotte zal de AMvB een delegatiebepaling moeten bevatten, die het mogelijk maakt dat de technische uitvoeringsregels van congestiemanagement in de codes kunnen (blijven) staan.
- In de codes staan tenslotte de technische uitvoeringsregels voor congestiemanagement.

Conclusie

Energie-Nederland wil EZ dringend verzoeken om het consultatiebesluit zodanig aan te passen dat:

- Duurzame elektriciteitsproducenten uitsluitend mee hoeven te doen aan het biedingsproces van congestiemanagement als in een congestiegebied onvoldoende grijs aanwezig is.
- Het begrip congestiemanagement in de gehele Nederlandse regelgeving aansluit bij de Europese definitie en dat voor de aanduiding van de feitelijke redispatch een ander begrip wordt gebruikt.
- Duidelijk wordt dat niet alleen producenten kunnen meedoen aan congestiemanagement maar ook verbruikers.

Voorts merkt Energie-Nederland op, dat paragraaf 5.2.4 als titel heeft “Congestiemanagement”. Na artikel 5.14 zou een nieuwe paragraaf (paragraaf 5.2.5) moeten starten, omdat artikel 5.15 en 5.16 niet over congestiemanagement gaan.

Tot slot merkt Energie-Nederland op, dat uit het consultatiebesluit niet blijkt, dat deze regeling is toegespitst op elektriciteit.

3.5.7. Artikel 5.7 Informeren in het congestiegebied aanwezige aangeslotenen

In dit artikel wordt omschreven hoe de systeembeheerder de aangeslotenen in een congestiegebied dient te informeren. Zij moeten tijdig zekerheid hebben. Energie-Nederland merkt op dat dit artikel ziet op *alle* aangeslotenen en vraagt zich af of dit de bedoeling is. Ten aanzien van de informatievoorziening die nodig is om eventuele transportonderbrekingen vast te kunnen stellen zijn accurate transportprognoses van cruciaal belang. Dit artikel is een nadere invulling van artikel 5.10 lid 3 sub b Wetsvoorstel.

3.5.8. Artikel 10 Informatie

In artikel 5.8 lid 3 wordt gesproken over “een aangeslotene met een grote aansluiting” echter in artikel 5.10 lid 3 wordt gesproken over “eindgebruikers met een grote aansluiting”. Energie-Nederland vraagt zich af of hier dezelfde categorie wordt bedoeld. Indien het om dezelfde categorie gaat zou een consistent gebruik van de begrippen aan te raden zijn.

3.5.9. Artikel 5.11 Verplichtingen producenten

Het is mogelijk dat een producent meer kosten maakt dan uitspaart als hij zijn productie moet beperken tot de door de systeembeheerder opgegeven hoeveelheid. Het bod dat hij op grond van artikel 5.11 moet uitbrengen zou daarom ook negatief moeten kunnen zijn. Energie-Nederland stelt dan ook voor de volgende tekst toe te voegen: “De systeembeheerder verrekent de hoeveelheid elektriciteit die de producent minder invoedt op basis van het door de producent uitgebrachte bod.”

3.5.10. Artikel 5.12 Biedingen

In lid 2 staat vermeld dat producenten, die buiten het congestiegebied een product-installatie met een vermogen van 60 MW of meer in stand houden, verplicht zijn biedingen te doen. De vraag hierbij is wat met “in stand houden” wordt bedoeld. Een eenheid in de mottenballen wordt wel in stand gehouden maar is niet beschikbaar voor productie. Zou “in stand houden” hier niet beter vervangen kunnen worden door “direct beschikbaar heeft voor productie”?

3.5.11. Artikel 5.14 Openbaar maken informatie

Dit artikel regelt de transparantie, die een systeembeheerder moet betrachten. En waarover hij transparant dient te zijn. Bij d. ontbreekt de toevoeging “waarbij geen bedrijfsvertrouwelijke gegevens openbaar worden gemaakt.” Deze toevoeging staat wel in artikel 10 onder d van de huidige AMvB. Energie-Nederland stelt de volgende tekst voor dit onderdeel voor: “De biedingen, bedoeld in de artikelen 5.10 en 5.12, die de systeembeheerder heeft ontvangen, waarbij geen bedrijfsvertrouwelijke gegevens openbaar worden gemaakt.”

3.5.12. Artikel 5.15 toegang en transport

In artikel 5.15 lid 1 is geregeld dat het inkopen van netverliezen een onderdeel is van de transporttaak van een systeembeheerder, zoals bedoeld in artikel 5.10 lid 1 van het Wetsvoorstel. Energie-Nederland steunt deze transporttaak nadrukkelijk. Om te voorkomen dat er onduidelijkheid bestaat over wat onder netverliezen wordt verstaan, stelt Energie-Nederland voor om in de Nota van Toelichting het volgende op te nemen:

“Als netverlies wordt aangemerkt elektriciteit of gas, die niet kan worden toegewezen aan een programmaverantwoordelijke. Netverlies bestaat onder andere uit fysiek netverlies en administratief netverlies. Bij fysiek netverlies voor gas lekt er daadwerkelijk gas uit het systeem; bij fysiek netverlies voor elektriciteit betreft dit zogenaamd technisch netverlies, de energie die verloren gaat tijdens het transport van elektriciteit. Administratief netverlies ontstaat door afwijkingen in de administratie ten gevolge fraude en/of administratieve leegstand, en afwijkingen in de meetinrichtingen voor gas en elektriciteit bij zowel de eindafnemers als bij de overdrachtspunten tussen het systeem van een

transmissiesysteembeheerder en het systeem van een distributiesysteembeheerder.”

Daarnaast merkt Energie-Nederland op, dat de formulering van dit artikel nog te beperkt is. De taken van de systeembeheerder zijn niet volledig omschreven. Er wordt alleen verwezen naar het inkopen van netverlies, terwijl bij de andere beheerders (lid 2 en lid 3) wel de volledige transporttaak wordt omschreven.

3.5.13. Artikel 5.17 Grootschalige uitrol slimme meters

In de eerste plaats staat in de kop van dit artikel het begrip “slimme meter” opgenomen. In het Wetsvoorstel wordt in dat kader gesproken over “op afstand uitleesbare meters”. Het verdient aanbeveling deze terminologie ook hier te gebruiken.

Onduidelijk is of de aangeslotene de op afstand uitleesbare meters mag weigeren, ook als zijn meter stuk is, dus bij vervanging, en de distributiesysteembeheerder verplicht is om in dat geval een nieuwe conventionele meter te plaatsen.

In de Nota van Toelichting wordt daarnaast de termen “consument” en “huishoudens” gebruikt terwijl men later aangeeft dat het is ingevuld door alle aangeslotenen met een kleine aansluiting te voorzien van een slimme meter. Hierdoor treed er een bepaalde mate van inconsistentie op in dit onderdeel van de Nota van Toelichting. Beter zou het zijn om dan structureel het begrip “aangeslotene met een kleine aansluiting” te hanteren, evenals het begrip “op afstand uitleesbare meter”.

In dit artikel staat verder, dat voor 31 december 2020 aan alle aangeslotenen met een kleine aansluiting een slimme meter ter beschikking is gesteld. Het moet duidelijk zijn dat dit inhoudt dat aan alle kleinverbruikers een op afstand uitleesbare meter is aangeboden. Geen vereiste is dat zij die allen hebben geaccepteerd. Verder krijgen volgens het artikel in zijn huidige vorm strikt genomen aangeslotenen met een kleine aansluiting van alle distributiesysteembeheerders een op afstand uitleesbare meetinrichting aangeboden. Energie-Nederland stelt voor om de volgende tekst tussen te voegen: “... aan alle aangeslotenen met een kleine aansluiting *binnen zijn verzorgingsgebied* een op afstand uitleesbare ...” of de tekst als volgt te wijzigen: “... aan *zijn* aangeslotenen met een kleine aansluiting”.

3.5.14. Artikel 5.18 Eisen meters algemeen

Op grond van artikel 5.17 lid 1 Wetsvoorstel worden regels gesteld over de functionaliteiten van een op afstand uitleesbare meter van een aangeslotene met een kleine aansluiting. Dit artikel in het consultatiebesluit, dat geldt voor zowel gas als elektriciteit, geeft daar uitvoering aan. De meetinrichting dient geschikt te zijn om a) de status van de meetinrichting te registreren, weer te geven en uit te wisselen met een applicatie en b) fraude met, misbruik van of inbreuk op de meetinrichting te registreren. Uit de Nota van Toelichting op dit artikel blijkt: “*het is aan de markt om in de diensten en/of software benodigd voor het uitlezen van het logboek te voorzien.*”. Energie-Nederland steunt deze stelling van harte.

Uit de Nota van Toelichting bij dit artikel blijkt: *“het is aan de markt om in de diensten en/of software benodigd voor het uitlezen van het logboek te voorzien.”*. In het eerste artikellid wordt gebruik gemaakt van het begrip ‘applicatie’. Het begrip komt ook terug in andere artikelen (bijvoorbeeld artikel 5.19). Een definitie ontbreekt, waardoor onduidelijk is wat hieronder moet worden verstaan. Energie-Nederland constateert dat de nadere concretisering van het begrip applicatie, die in de huidige tekst van artikel 4 lid 4 van het Besluit op afstand uitleesbare meetinrichtingen is opgenomen, niet in het consultatiebesluit terugkomt. Aan het voorliggende artikel zou derhalve toegevoegd moeten worden *“op een zodanige wijze uit te wisselen dat de gegevens leesbaar en bruikbaar is door (...)”*.

De zinsnede *“Een op afstand uitleesbare meetinrichting ...”* in artikel 5.18 lid 1 moet zijn *“Een op afstand uitleesbare meetinrichting ten behoeve van een kleine aansluiting ...”*. Immers, er bestaan ook op afstand uitleesbare meetinrichtingen ten behoeve van grote aansluitingen. Voor dergelijke meetinrichtingen gelden andere eisen.

In lid 2 regel 3 staat nu: *“... en of en hoeveel meterstanden ...”*. Moet daar niet aan toegevoegd worden welke (de hoogte van de) meterstanden? Dus *“... en of, hoeveel en welke meterstanden ...”*.

De nummering van artikel 5.18 lid 2 wordt overigens dubbel gebruikt.

Voor artikel 5.18 lid 3 regel 3 geldt dat, gezien de definitie van “afnemer” (namelijk een grootafnemer of een eindafnemer) het beter lijkt om hier in plaats van “afnemers” de term “aangeslotene” (een ieder die beschikt over een aansluiting) te gebruiken. En de enkelvoudvorm (aangeslotene) hierbij te gebruiken, immers het gaat hier over “een op afstand uitleesbare meetinrichting” (enkelvoud), die bij een aangeslotene hoort.

3.5.15. Artikel 5.19 Eisen meetinrichting voor elektriciteit

Dit artikel is een vastlegging van de AMvB Metereisen. Hierin is een definitie van een applicatie opgenomen in artikel 4 lid 4: *“Een meetinrichting voor elektriciteit is geschikt om daarop applicaties aan te sluiten bij de afnemer en met die applicaties informatie op een zodanig wijze uit te wisselen, dat die uitgewisselde informatie leesbaar en bruikbaar is voor diegene, die gerechtigd is tot het verwerken van die informatie”*. Hiermee wordt een applicatie beperkt tot iets wat aangesloten is op de P1 poort bij de klant.

In het consultatiebesluit ontbreekt de definitie, maar wordt anderzijds het begrip applicatie wel ten onrechte gebruikt in lid 1 sub d, waardoor niet duidelijk is welke eisen gelden voor de P1 en welke voor de P4.

Energie-Nederland stelt voor om zo veel mogelijk bij de tekst van de huidige AMvB te blijven.

In lid 1 sub e wordt gesteld dat het leveringstarief per tariefperiode uitgewisseld moet kunnen worden met een applicatie. Wanneer hier het leveringstarief wordt bedoeld, dat de leverancier met de aangeslotene heeft afgesproken, is het de vraag wat hier wordt bedoeld omdat de distributiesysteembeheerder niet over deze informatie beschikt.

In de Nota van Toelichting wordt onder het kopje “onderdeel a” gesproken over consumenten. Aangezien het eisen voor slimme meters betreft zou hier in verband met de consistentie gesproken moeten worden over “aangeslotene met een kleine aansluiting”.

In Nota van Toelichting wordt ook gesproken over het leveringstarief. Voor zover bekend worden in de slimme meter geen leveringstarieven opgeslagen of gecommuniceerd.

In lid 1 sub c (regel 1 en 2) staan de termen “de actuele meterstand” en “voor de verschillende tariefperiodes”. Die lijken met elkaar onverenigbaar. Naar de mening van Energie-Nederland kan de meterstand maar bij één tariefperiode horen. Daarnaast geeft het woord actueel aan “hetgeen op dit moment aan de orde is”. Actueel zou derhalve niet op verschillende tariefperiodes kunnen slaan. Energie-Nederland stelt voor om “de actuele meterstand” te vervangen door “de van toepassing zijnde meterstanden”.

In lid 1 sub g wordt gesproken over ‘kwaliteit van levering’. Gelezen in samenhang met artikel 5.19 lid 1 onder h, kan hier alleen maar de kwaliteit van transport worden bedoeld.

In lid 1 sub h wordt ten onrechte verwezen naar lid 1 sub a. Die verwijzing moet worden geschrapt, want dit strookt niet met het huidige artikel 4 lid 1 onder h van het Besluit op afstand uitleesbare meetinrichtingen, waarin een verwijzing is opgenomen naar de status van de meetinrichting. Die verwijzing ontbreekt in het consultatiebesluit.

In lid 1 sub h regel 1 moet de verwijzing naar “5.19” zijn “5.18”. Althans, volgens blz. 24 bij “Onderdeel h” van de Nota van Toelichting.

Volgens de Nota van Toelichting (blz. 24 laatste alinea) zou in lid 2 opgenomen zijn, dat een aangeslotene de systeembeheerder kan verzoeken om het op afstand uitlezen van meetgegevens te blokkeren. Het lijkt erop dat dit lid ontbreekt en zou dus nog toegevoegd moeten worden. Immers, de inhoud van het huidige lid 2 gaat over heel andere materie (koppeling meetinrichting met andere meetinrichtingen). De verwijzingen op blz. 25 in de Nota van Toelichting naar lid 3 en lid 5 ondersteunen de constatering van een ontbrekend lid.

De eis in lid 1 sub f is exact hetzelfde als in artikel 5.20 lid 1 sub c. Deze eis zou dus in artikel 5.18 ondergebracht kunnen worden. Hetzelfde geldt voor artikel 5.19 lid 1 sub h en artikel 5.20 lid 1 sub d (met uitzondering van de verwijzing naar “onderdeel g” in artikel 5.19 lid 1 sub h).

3.5.16. Artikel 5.20 Eisen meetinrichting voor gas

In lid 1 sub d wordt ten onrechte verwezen naar het onderdeel sub a. Die verwijzing moet worden geschrapt, want die strookt niet met het huidige Besluit op afstand uitleesbare meetinrichtingen, waarin een verwijzing is opgenomen naar de status van de meetinrichting. Die verwijzing ontbreekt in het consultatiebesluit.

In lid 2 is een verwijzingsfout geslopen. In dit lid lijkt nu te zijn bepaald dat een op afstand uitleesbare meetinrichting niet op afstand uitleesbaar hoeft te zijn. Artikel 5 lid 4 van de AMvB Op afstand

uitleesbare meetinrichtingen verwees oorspronkelijk naar 'op afstand de levering van gas te onderbreken en te hervatten (schakelfunctionaliteit)', toen nog sub d. Bij de wijziging van 16 oktober 2014, die op 1 januari jongstleden is ingegaan, is onderdeel d geschrapt maar is de verwijzing naar onderdeel d blijven staan. Door de henummering van het artikel is nu verwezen naar de status van de meetinrichting. Deze verwijzing is onjuist en dient derhalve ook niet in het consultatiebesluit te worden overgenomen.

3.5.17. Artikel 5.25 Financieel beheer

Op grond van artikel 5.24 lid 1 Wetsvoorstel worden regels gesteld worden over het financieel beheer van een systeembeheerder. In dit artikel van het consultatiebesluit worden eisen van kredietwaardigheid opgesomd. De eisen zijn overgenomen uit het Besluit financieel beheer systeembeheerder. Lid 1 tot en met 3 komen overeen met artikel 2 uit het Besluit financieel beheer systeembeheerder. De artikelen 1 en 3 uit dit Besluit financieel beheer systeembeheerder komen niet terug in dit artikel van het consultatiebesluit.

Voorstel (ter vervanging van) artikel 5.25 consultatiebesluit

Lid 3

De systeembeheerder voegt bij zijn jaarrekening een verklaring waaruit blijkt dat de financiële verhouding tussen de systeembeheerder en groepsmaatschappijen, voldoet aan de in artikel 4.13 genoemde eisen. De systeembeheerder legt een exemplaar van zijn jaarrekening, de daartoe behorende toelichting en de daarbij gevoegde verklaring voor een ieder ter inzage in al zijn kantoren en zendt een exemplaar daarvan aan de Autoriteit Consument en Markt.

Artikel 4

ACM kan de systeembeheerder vragen in specifieke gevallen een onderbouwing te geven van de verklaring als bedoeld in artikel 3.

3.5.18. Artikel 5.26 Investeringsreserve na splitsing

Op grond van artikel 5.24 lid 1 Wetsvoorstel worden regels gesteld over het financieel beheer van een systeembeheerder. In dit artikel van het consultatiebesluit worden eisen van kredietwaardigheid opgesomd. De eisen zijn overgenomen uit het Besluit financieel beheer systeembeheerder.

In de Nota van Toelichting wordt echter gesproken over een vierde lid. De toelichting komt overeen met hetgeen in het Beluit financieel beheer is opgenomen onder artikel 3a lid 4. Het lijkt erop dat in het consultatiebesluit lid 4 abusievelijk is weggelaten.

3.5.19. Artikel 5.28-5.30 Schadevergoeding wind op zee

Algemeen

Energie-Nederland neemt met interesse kennis van de bepalingen over schadevergoeding bij wind op zee. Haar leden hebben er belang bij dat dit goed wordt geregeld. In dit verband is van belang dat NWEA, de belangenorganisatie voor windenergie, een uitgebreide reactie op de voorgestelde

bepalingen heeft geformuleerd. Energie-Nederland vraagt u deze reactie hier als herhaald en ingelast te beschouwen. Voor de volledigheid wordt de reactie hieronder weergegeven.

Kostenminimalisatie totale uitrol wind op zee

Energie-Nederland stelt voorop dat de compensatieregeling dient aan te sluiten bij het uitgangspunt om wind op zee – de parken en het net op zee gezamenlijk – tegen zo laag mogelijke maatschappelijke kosten te realiseren. Dit uitgangspunt vloeit voort uit het Energieakkoord waarin is overeen gekomen de totale uitrol van wind op zee zo kostenefficiënt mogelijk in te richten. Energie-Nederland is van mening, dat op dit moment deze schadecompensatieregeling dit principe onvoldoende ondersteunt.

Risicobeheersing

Om kostenefficiëntie te bereiken is het van belang, dat de schadegevolgen liggen bij de partij die de risico's beheerst. De reden hiervoor is tweeledig:

- Indien risico's liggen bij een partij die ze niet kan beheersen, worden ze ingecalculeerd en ingeprijsd in de SDE+biëding door de ontwikkelaar. Vanwege de onbeheersbaarheid van het risico zal de risicopremie onevenredig hoog zijn, hetgeen zal leiden tot een onnodig hoog bod voor elk individueel park. In een kapitaalsintensieve industrie als offshore wind is de juiste verdeling van de risico's een zeer belangrijk aspect in het beheersen van de kosten. Het inprijzen van onbeheersbare risico's leidt tot onnodig hoge SDE+uitgaven en daarmee maatschappelijke kosten. Immers, in dat geval wordt het risico betaald bij elke biëding, terwijl anders alleen voor het risico wordt betaald indien een incident zich daadwerkelijk voordoet.
- Door risico's te beleggen bij de verantwoordelijke partij, krijgt deze de juiste prikkels om optimale keuzes te maken. Immers, als bijvoorbeeld € 500.000 additioneel aan onderhoud leidt tot €1.000.000 besparing op productieverlies, dan dient die keuze gemaakt te worden, gefaciliteerd door het systeem.

Volledige schadevergoeding

In het huidige voorstel wordt zowel in het geval van een te late oplevering, als in het geval van een onderbroken verbinding niet de volledige schade vergoed. In het geval van een te late oplevering van de verbinding door TenneT is deze schade 1/3 van de waarde van de stroomverkoop. In het geval van niet-beschikbaarheid van het transmissiesysteem worden de gemiste subsidie inkomsten niet vergoed. Dit komt overeen met een risico van tussen de 1,5 en 6 miljoen euro per maand. Het inprijzen van een dergelijk groot onbeheersbaar risico zal leiden tot significant hogere biëdingen en leidt daarmee altijd tot hogere maatschappelijke kosten dan wanneer het schaderisico eenduidig bij de systeembeheerder ligt.

Het consultatiebesluit biedt de mogelijkheid om dit mechanisme in te regelen en de risico's juist te beleggen. Concreet zou dit betekenen dat zowel in het geval van te laat opleveren van de verbinding als in het geval van een onderbroken verbinding de schade volledig vergoed wordt op een wijze die business case neutraal is voor de investeerder. In Denemarken wordt dit systeem gehanteerd en is gebleken dat (onder andere) het volledig mitigeren van schaderisico's voor de windparkontwikkelaar leidt tot lage totale kosten voor wind op zee.

Toetsing op kostprijs totale uitrol wind op zee

Ook in de beoordeling van ACM op de doelmatigheid van de kosten zou bovengenoemd uitgangspunt van zo laag mogelijke totale maatschappelijke kosten leidend moeten zijn.

Gebruikelijk in het geval van wind op land is dat TenneT door ACM getoetst wordt op doelmatigheid van kosten, ofwel de laagst mogelijke kosten voor het systeem. Echter, in het geval van het aansluiten van offshore windparken kan het zo zijn dat doelmatigheid betekent dat een bepaalde hogere uitgave door TenneT leidt tot veel lagere kosten van het windpark. Dit geldt niet alleen bij deze compensatieregels, maar bijvoorbeeld ook bij ontwerpkeuzes en onderhoudsstrategie voor het TenneT-station op zee. Daarom zou de ACM-beoordeling zich niet moeten beperken tot de toetsing in enge betekenis van de kosten voor het eigen TenneT netwerk-op-zee deel, maar moet die kunnen plaatsvinden in het licht van de doelmatigheid van de bredere kosten voor de uitrol van wind op zee (2019 - 2023).

Hiertoe zou hetzij in het Wetsvoorstel, hetzij in het consultatiebesluit een bepaling opgenomen moeten worden. Op dit moment wordt het toetsingskader voor ACM gevormd door de kosten van sec systeembeheer. Het is belangrijk dat het toetsingskader voor ACM aldus wordt aangepast. Hiermee wordt voorkomen dat ACM zich op het standpunt stelt, dat de wettelijke regels geen ruimte bieden om de totale maatschappelijke kosten in de beoordeling van de door TenneT gemaakte kosten te betrekken.

Directe schade-uitkering

Een directe schade-uitkering leidt tot lagere kosten en is helderder dan een tijdwaarde-vergoeding. Immers, de rentevoet voor de overheid is lager dan die waarmee windparkontwikkelaars moeten rekenen. Indien directe schadevergoeding is ontvangen voor niet-geproduceerde stroom, wordt uiteraard de SDE+ aanspraak evenredig verminderd.

Geen aftrek voor onderhoud

De drempel voordat over wordt gegaan tot compensatie in het geval van onderhoud dient van vijf dagen naar nul dagen teruggebracht te worden. Immers, een parkontwikkelaar is genoodzaakt vijf dagen productieverlies in te prijzen, terwijl in de praktijk wellicht minder dagen nodig zijn. Dit leidt wederom tot onnodig hogere kosten voor de maatschappij.

Specificaties TenneT-station op zee

In het gesprek van 13 maart 2015 tussen NWEA en EZ is besproken dat in de TenneT Realisatieovereenkomst en/of Aansluit- en Transportovereenkomst en/of in de tenderdocumentatie geregeld moet worden hoe de producent de schade kan verhalen, die ontstaat door een afwijkende realisatie door TenneT van de aansluiting ten opzichte van de informatie die er zal liggen op het moment van de bieding. Bijvoorbeeld fouten, hiaten of afwijkingen van de ontwerpspecificaties van het TenneT platform. Dit kan ertoe leiden dat de producent niet, verminderd of enkel tegen hogere kosten aan het systeem kan leveren.

Het zou zinvol zijn als het Besluit expliciet maakt dat ook het afwijkend opleveren ten opzichte van de specificatie in de Realisatieovereenkomst en Aansluit- en Transportovereenkomst, en/of ten opzichte van de ontwerp-specificaties, die onderdeel zullen vormen van de subsidietender, wordt gekwalificeerd als “gehele of gedeeltelijke te late oplevering van het transmissiesysteem op zee”. Met “oplevering” wordt dan dus bedoeld: oplevering door TenneT conform de specificaties/afspraken in de Realisatieovereenkomst en Aansluit- en Transportovereenkomst en/of de specificaties uit de tender.

Artikelsgewijs

Artikel 5.28 Recht op schadevergoeding

Door het criterium, zoals geformuleerd in lid 1, kan het gebeuren dat een ontwikkelaar wacht met het installeren van de fundaties omdat hij ziet aankomen dat het project gaat schuiven vanwege een vertraging in de netaansluiting. Hierdoor zal hij vanwege de opschorting van zijn contracten met de aannemers substantiële kostenvergoedingen moeten betalen, maar deze niet vergoed krijgen door de systeembeheerder. Energie-Nederland is van mening dat dit ongewenste en substantiële risico kan worden weggenomen door als criterium te hanteren: “contracten met turbineleverancier en aannemers voor offshore werken zijn gesloten en start werkzaamheden is daarin bindend overeengekomen”.

De huidige definitie in lid 2 is onduidelijk. Het zou duidelijk moeten zijn dat het om het volledig functionerende systeem gaat zoals is afgesproken bij het indienen van het subsidie bod.

Ten aanzien van lid 3 verzoekt Energie-Nederland om geen drempel te hanteren voor de compensatieregeling en derhalve dit lid te laten vervallen. Subsidiar verdient het de voorkeur om niet vijf dagen als drempel te hanteren, maar een percentage van de jaarproductie waarbij rekening wordt gehouden met het feit dat doorgaans op windarme dagen onderhoud wordt gepleegd.

Artikel 5.29 Bestanddelen van de schadevergoeding

De subsidiecomponent in lid 1 wordt in het consultatiebesluit niet vergoed bij niet-beschikbaarheid van het transmissiesysteem. Dit zou moeten worden gewijzigd, zodat naast de vergoeding van de gederfde elektriciteitsopbrengsten óók de derving van SDE+ inkomsten wordt vergoed.

Het is zeer wenselijk dat aan lid 2 een bepaling wordt toegevoegd dat de “gevolgschade component” in de schadevergoeding op het moment van het ontstaan van de schade direct opeisbaar is. Zo kan worden geborgd dat de producent ook de wettelijke rente vergoed krijgt voor de tijd tussen het ontstaan van de schade en het moment van uitkering. Energie-Nederland bepleit een expliciete bepaling dat de wettelijke handelsrente van toepassing is op deze schadevergoeding.

Artikel 5.30 Berekening van de schadevergoeding

Energie-Nederland pleit voor een directe schade-uitkering in plaats van een vergoeding van uitgestelde inkomsten. Korthedshalve verwijzen wij naar de toelichting hierboven.

Energie-Nederland zou graag bij het opstellen van regeling, zoals genoemd in de leden 4 en 7 geconsulteerd worden en de technische expertise van haar leden ter beschikking stellen. Ervaring

leert dat het erg belangrijk is dat schaderegelingen volkomen ondubbelzinnig zijn voordat een eventuele schade optreedt.

Ten aanzien van lid 5 merkt Energie-Nederland het volgende op. Door de toevoeging van de term “zaakschade” in artikel 5.29 lid 3 is er mogelijk niet alleen sprake van “kosten” maar ook van zaakschade die mogelijk niet direct tot uiting komt (bijvoorbeeld bij verminderde levensduur van onderdelen van de turbine door verouderingsprocessen). Hier zullen nog geen aantoonbare kosten zijn, enkel een schatting van de te verwachten schade die pas later zal optreden. Energie-Nederland stelt voor naast "daadwerkelijk gemaakte kosten" toe te voegen "en naar redelijke en geaccepteerde technische en economische maatstaven begrote schade".

3.5.20. Artikel 5.32-5.46 Experimenteerruimte

Op grond van artikel 5.37 lid 1 Wetsvoorstel kunnen regels gesteld worden over het bij wege van experiment afwijken van de Wet. Op grond van artikel 5.31 lid 2 Wetsvoorstel worden regels gesteld over de afwijkingen. De artikelen 5.32-5.46 vormen grotendeels een weergave van de huidige Experimenten AMvB.

Echter, anders dan in de Experimenten AMvB worden experimenten die alleen zien op warmtekrachtkoppeling niet meer toegestaan. Energie-Nederland vraagt zich af wat hier de reden van is. Sterker nog, Energie-Nederland pleit voor opname van experimenten gericht op warmtekrachtkoppeling.

Artikel 5.34 (Voorschriften en beperkingen) bepaalt, dat aan de ontheffing voorschriften verbonden kunnen worden ter bescherming van de belangen, die in de wet staan vermeld. Naar de mening van Energie-Nederland is het tweede lid te algemeen. Dit lid zou alleen moeten gelden voor anderen, die in het experiment zijn beschreven, zoals eveneens is opgenomen in artikel 5.33 lid 2. Derden die niet bij het experiment zijn betrokken, mogen niet gedwongen worden zich ook aan de voorschriften of beperkingen van het experiment te houden. Energie-Nederland stelt de volgende aanpassing van lid 2 voor: “Voorschriften of beperkingen, die betrekking hebben op een handeling van andere personen die in het experiment zijn beschreven, gelden eveneens voor die anderen.”

Verder dient daarvoor een passende procedure doorlopen te worden, waarbij de belangen van die derden zijn geborgd en is voorzien in voldoende rechtsbescherming. Een dergelijke regeling ontbreekt.

In artikel 5.37 (Afwijzingsgronden) lijkt een aantal verschrijvingen te staan:

- Lid 1 sub q: “zijn” moet vervangen worden door “is”.
- Verder vraagt Energie-Nederland zich af of “afnemers” niet vervangen moet worden door “aangeslotenen”. Opmerkelijk is hier verder het gebruik van het begrip ‘consumenten’ in dit artikel.

3.6. Hoofdstuk 6

3.6.1. Artikel 6.1

Op grond van artikel 6.9 lid 1 Wetsvoorstel worden nadere regels gesteld over a) de tariefdragers. Dit artikel is daar een uitwerking van. Een tariefdrager is de eenheid waarmee de toegedeelde kosten in rekening gebracht worden bij een systeemgebruiker.

In dit artikel staat, dat er een uitzondering geldt voor de transmissiebeheerder voor gas. Energie-Nederland is van mening, dat deze uitzondering zou moeten komen te vervallen. Sub b en d zou “distributiesysteem” vervangen moeten worden door “systeem”. Naar de mening van Energie-Nederland is dit een uitgelezen moment om elektriciteit en gas te harmoniseren.

Sub a en b wordt gesproken over een tarief per jaar voor aangesloten met een kleine aansluiting. Naar de mening van Energie-Nederland ligt echter een tarief per dag meer voor de hand omdat leveranciers een tarief per dag rekenen en gecommuniceerd krijgen via het berichtenverkeer van de distributiesysteembeheerder (tarief per dag x aantal dagen in verbruiksperiode = transportkosten).

Sub c wordt gesproken over “een systeem” voor elektriciteit terwijl er sub d wordt gesproken over “een distributiesysteem” voor gas. Naar de mening van Energie-Nederland zou in beide onderdelen hetzelfde begrip gehanteerd moeten worden.

In de Nota van Toelichting wordt tevens gesproken over het afrekenen van een vast tarief per jaar terwijl dit een tarief is per dag wat wordt doorgerekend naar het aantal dagen in de verbruiksperiode.

Overigens vraagt Energie-Nederland zich af waarom in dit artikel niet simpelweg verwezen wordt naar de codes. Hetgeen in dit artikel staat bepaald is een onvolledige samenvatting van de codes. Ten aanzien van de tariefdragers elektriciteit is het ten eerste van belang op welk netvlak men precies is aangesloten (en niet of je een grote of kleine aansluiting hebt). Ten tweede wordt onderscheid gemaakt (afhankelijk van welk netvlak men is aangesloten) tussen de tariefdragers kWmax, kW contracted en kWh. Naar de mening van Energie-Nederland dekt dit artikel derhalve de lading van de codes niet.

3.6.2. Artikel 6.4 Bedrag voor herstellen balans

Op grond van artikel 7.6 lid 8 Wetsvoorstel kunnen nadere regels gesteld worden over a) de inhoud van een programma, b) de voorwaarden waaronder de programmaverantwoordelijkheid kan worden overgedragen en c) de gevolgen van afwijkingen van een programma. In lid 7 van dit artikel staat bepaald, dat indien niet volgens een programma wordt gehandeld de programmaverantwoordelijke verplicht is een bedrag te betalen of de balans te herstellen. Artikel 6.4 van het consultatiebesluit lijkt een uitwerking van lid 7 en niet van lid 8. In dit artikel van het consultatiebesluit staat immers bepaald waaruit het bedrag voor het herstellen van de balans bestaat.

Uit de Nota van Toelichting blijkt, dat er een prikkel moet zijn dat de programmaverantwoordelijke zelf

zijn balans herstelt. Dit wordt geregeld sub d. Dit is naar de mening van Energie-Nederland afdoende. Sub a kan daarmee vervallen. De balansverantwoordelijkheid ligt bij marktpartijen. Zij moeten zelfstandig de keuze kunnen maken hoe zij aan deze balansverantwoordelijkheid voldoen.

3.6.3. Artikel 6.6 Looptijd tarieven

Op grond van artikel 6.12 lid 6 Wetsvoorstel worden nadere regels gesteld over c) de publicatie, het vaststellingsmoment en de geldigheidsduur van de tarieven. Dit artikel in het consultatiebesluit geeft uitvoering aan hetgeen sub c) is opgenomen.

In lid 2 wordt aangegeven dat wanneer de tarieven op 1 januari niet zijn vastgesteld de oude tarieven blijven gelden. Echter, dit is voor de leveranciers, die de tarieven ontvangen van de distributiesysteembeheerder, niet wenselijk omdat leveranciers tijd nodig hebben om de tarieven in hun systemen te verwerken. Op dit moment geldt de afspraak in de sector dat de tarieven één maand voorafgaand aan het ingaan van het nieuwe tarief gecommuniceerd moeten zijn aan de leverancier. Dit is overigens vastgelegd in artikel 8.1.7 Informatiecode. Energie-Nederland gaat ervan uit, dat dit ongewijzigd blijft en wordt opgenomen in het Besluit, zodat ook ACM de tarieven tijdig kan vaststellen en de distributiesysteembeheerders de tarieven tijdig aan de leveranciers kunnen communiceren. De tarieven zouden één maand voor ingang bekend moeten zijn bij de leverancier.

3.6.4. Artikel 6.7 Volumecorrectie en bedrijfstijd < 600

Op grond van artikel 6.14 lid 3 Wetsvoorstel kunnen regels vastgesteld worden over dit onderwerp. Dit artikel in het consultatiebesluit geeft hier uitvoering aan. Op grond van lid 6 worden bij MR nadere regels gesteld over de uitvoering van dit artikel.

Artikel 6.7 gaat ook over de korting voor industriële gebruikers met een hoge bedrijfstijd, basislastafnemers dus. In de energietransitie is het sterk de vraag of 'basislasttransport' beloond moet worden, immers deze beloning betekent een straf voor vraagsturing. Diverse TKI-studies zijn bezig met dit onderwerp. Om de resultaten van die studies mee te kunnen nemen, is het nodig dat de formules voor basislastkorting niet in dit Besluit worden opgenomen, maar in de ACM-Codes.

3.7. Hoofdstuk 7

3.7.1. Artikel 7.1 Monitors

Op grond van artikel 7.1 lid 4 Wetsvoorstel kunnen regels vastgesteld worden over a) de inhoud van de gegevens, b) de inhoud van het verslag en c) over de wijze waarop bekendheid wordt gegeven aan een verslag. Dit artikel in het consultatiebesluit is daar een uitwerking van. Bij MR kunnen nadere regels gesteld worden over de inhoud van het verslag.

In lid 1 sub c wordt enkel gesproken over geplande of in aanbouw zijnde extra productie- en systeemcapaciteit. Hier zou nog iets aan toegevoegd moeten worden over capaciteit dat uit bedrijf genomen wordt en/of beschikbaar is voor de leveringszekerheid en voorzieningszekerheid.

In de Nota van Toelichting bij artikel 7.1 staat: *"In artikel 7.1 tweede lid is bepaald dat het verslag op*

geschikte wijze wordt gepubliceerd. Dit gebeurt door plaatsing op de website van de Rijksoverheid. Echter, noch in het consultatiebesluit noch in het Wetsvoorstel staat iets over de publicatiewijze van het verslag. Wel staat in het Wetsvoorstel bij artikel 7.1 lid 4 sub c het volgende: *“Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld over de wijze waarop bekendheid wordt gegeven aan een verslag.”* Energie-Nederland vermoedt dat in het consultatiebesluit aan artikel 7.1 nog een lid toe- of tussengevoegd moet worden, waarin geregeld wordt dat het verslag geplaatst wordt op de website van de Rijksoverheid.

3.8. Hoofdstuk 8

3.8.1. Artikel 8.1 Leveringsovereenkomst en transportovereenkomst

Op grond van artikel 8.11 Wetsvoorstel worden bij AMvB regels vastgesteld over de bescherming van aangeslotenen met een kleine aansluiting ter uitvoering van Europese verordeningen en besluiten inzake elektriciteit en gas. In dit artikel in het consultatiebesluit staat bepaald, dat hier bij MR regels over gesteld worden. Dit is een bizarre regeling. In de wet staat, dat iets bij AMvB wordt geregeld en in de AMvB staat, dat dit bij MR geregeld wordt.

In dit artikel spreekt men over aangeslotenen met een kleine aansluiting. Naar de mening van Energie-Nederland heeft dit artikel betrekking op Aanbod op Maat hetgeen bedoeld is voor de huishoudelijke afnemer (consument) en geen betrekking heeft op alle aangeslotenen met een kleine aansluiting waaronder ook zakelijke kleinverbruikers zouden vallen.

In de Nota van Toelichting geeft men aan dat in de Richtlijnen eisen worden gesteld aan de versterking van de positie van de consument. Daarna wordt er aangegeven dat de wet het begrip “consument” niet hanteert en dat een ruimer begrip wordt gehanteerd, te weten: “aangeslotene met een kleine aansluiting”. Naar de mening van Energie-Nederland zijn deze twee begrippen aanzienlijk afwijkend van elkaar en zou in artikel 8.1 en 8.2 juist gekozen moeten worden voor een niet te ruim begrip zoals “aangeslotene met een kleine aansluiting”, maar bijvoorbeeld “huishoudelijke afnemer” hetgeen wel wordt gedefinieerd in het Wetsvoorstel.

3.8.2. Artikel 8.2 Kennisgeving aan aangeslotenen

Ook dit artikel is een uitwerking van artikel 8.11 Wetsvoorstel. Op grond van dit artikel stelt een leverancier een aangeslotene met een kleine aansluiting *rechtstreeks* in kennis van elke stijging van de tarieven voor levering. Ook stelt een leverancier een aangeslotene met een kleine aansluiting *op toereikende wijze* in kennis van elk voornemen om de voorwaarden te wijzigen. Op grond van lid 3 stelt een systeembeheerder een leverancier van aangeslotenen met een kleine aansluiting rechtstreeks in kennis van elke wijziging van de tarieven en de voorwaarden. Op grond van lid 4 stelt een leverancier aangeslotenen met een kleine aansluiting in kennis van de wijzigingen die de systeembeheerder wil doorvoeren.

In dit artikel wordt ook in elk lid de term “aangeslotene met een kleine aansluiting” gebruikt. Echter het is naar de mening van Energie-Nederland de vraag of dit gezien Aanbod op Maat niet de huishoudelijke afnemer zou moeten zijn omdat op de voorgestelde wijze ook de zakelijke afnemer via

een Aanbod op Maat benaderd zou moeten worden, hetgeen niet is beoogd.

In de Nota van Toelichting spreekt men driemaal over het begrip “kleinverbruikers” terwijl dit begrip juist is vervangen door andere begrippen en definities. Onduidelijk is nu welke categorie afnemer wordt bedoeld. Energie-Nederland vermoedt, dat hier de huishoudelijke afnemers worden bedoeld. Een verduidelijking op dit punt is gewenst.

Overigens merkt Energie-Nederland nog op, dat het lijkt alsof op grond van dit artikel de verplichting om de klant te informeren over wijzigingen in de voorwaarden of tarieven van de systeembeheerder bij de leverancier is gelegd. In artikel 8.1.9 Informatiecode staat echter het volgende bepaald:

“De regionale netbeheerder informeert zijn klanten over de wijzigingen in de aansluit- en transportovereenkomst, de algemene voorwaarden voor de aansluiting en transport gas voor aangeslotenen, de algemene voorwaarden voor de aansluiting en transport elektriciteit voor aangeslotenen of nettarieven.”

De tekst van het consultatiebesluit en de Informatiecode dienen op elkaar te worden afgestemd.

3.8.3. Artikel 8.4-8.14 Informatieverstrekking aan aangeslotenen

Deze artikelen zijn afkomstig uit het conceptbesluit Factuur en verbruiks- en indicatief kostenoverzicht energie. Dit besluit is nog niet vastgelegd. Desondanks lijkt dit conceptbesluit nu reeds te worden opgenomen in dit consultatiebesluit zonder dat het eerdere conceptbesluit Factuur en verbruiks- en indicatief kostenoverzicht energie is bekrachtigd. Energie-Nederland vraagt zich af of dit laatste conceptbesluit bij implementatie van het consultatiebesluit vervalt.

3.8.4. Artikel 8.18 Wegvallen leverancier

In het algemeen merkt Energie-Nederland op, dat de kosten/risico's van leveringszekerheid met name komen te liggen bij leveranciers; het opvoeren van klanten, de facturatie en inning moeten in een zeer kort tijdbestek plaatsvinden, waarbij minimale klantgegevens beschikbaar zijn, ten einde te borgen dat de inkoop en systeemtarievenafdracht niet tot liquiditeitsproblemen zullen leiden. Daarnaast is het naar de mening van Energie-Nederland onduidelijk of de beschreven werkwijze wel werkt bij het wegvallen van een zeer grote partij. Bij het wegvallen van grote partijen (meer dan een miljoen klanten) zijn standaard procedures (draaiboeken) niet toereikend en moet de coördinatie bij de toezichthouder ACM (of een onafhankelijke partij die zij aanwijst zoals Tennet en GTS) komen te liggen. Het Besluit moet daarvoor de basis bieden.

3.9. Hoofdstuk 9 Codes

Op grond van artikel 9.4 jo artikel 9.7 lid 6 Wetsvoorstel worden bij AMvB nadere regels gesteld over de procedure tot vaststelling van de codes. De artikelen 9.1 en 9.2 van het consultatiedocument geven hier uitvoering aan. Naar de mening van Energie-Nederland is deze uitvoering echter onvoldoende. In de consultatiereactie op het Wetsvoorstel heeft Energie-Nederland al gepleit voor

opname van het initiatiefrecht van representatieve organisaties. Energie-Nederland herhaalt ook hier dit pleidooi.

Opname van het initiatiefrecht voor representatieve organisaties is des te belangrijker nu representatieve organisaties op grond van artikel 11.7 Wetsvoorstel alleen nog geacht worden belanghebbende te zijn bij een besluit niet zijnde een beschikking genomen op grond van deze wet. Met andere woorden, de rechtsbescherming van representatieve organisaties is danig beperkt. Dat is een verontrustende gedachte in een monopolistische markt. Dit klemt des te meer nu een representatieve organisatie alleen op grond van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) een rechtsmiddel kan indienen. Bij het indienen van een rechtsmiddel op grond van de Awb dient altijd eerst de belanghebbendheid aangetoond te worden. Dit kan bij bepaalde besluiten tot een ernstige vertraging van de rechtsgang leiden.